

тели, и 3) исторія та на Българе те може да послужи за най вѣренъ путеводитель, за да ся изслѣдова происхожденіе то на Россіяне те и Козарете. Но и тука скудость отъ кѣмъ средства та, исторически предубѣжденія, кои то ся поддѣржаха сѣсъ сылны авторитеты, отземаха отъ него и возможность и усердіе за да издава на свѣтъ свои те исторически трудове. Само по настоятелно то желаніе на одного отъ Русскы те учены, кому то много отъ неговы те замѣчанія ся видѣли добры и занимателны, рѣшился да состави едно цѣло и така издаде въ 1829 год. слѣдующе то сочиненіе: *«Древніе и нынѣшніе Болгаре, въ политическомъ, народописномъ, историческомъ и религіозномъ ихъ отношеніи къ Россіянамъ. Историко — критическія изслѣдованія Юрія Венелина.»* Въ това време твърдѣ малко отъ учены те ся намѣриха за да можатъ да разбератъ и оцѣнятъ тая книгъ, както тія заслужваше.

Венелинъ бѣше единъ отъ оныя учены, кои то за Славянскѣ тѣхъ честь готовы сѣ на сичкы пожертвованія; и това е необходимо слѣдствіе на безкорыстна та негова любовь, на свято то убѣжденіе. Не сичкыте го срѣшнаха сѣсъ привѣтъ, мнозина сѣ мыслили за способы, като да го на-